

XL.

APOLLÓNIOSZ, az egyik legválasztékosabb férfiú, egy terjedelmes és jeles kötetet írt meg Montanosz, Priszka és Maximilla ellen, ahol Montanoszról úgy beszél, mint eszelős látnokról, aki felakasztva végezte be életét, meg sok más dolgot is elbeszél, Maximilláról és Priszkáról ilyenképpen vélekedik:

„Ha tagadják, hogy ezek adományokat fogadtak el, azzal megerősítik, hogy nem próféták azok, akik ajándékot fogadnak el, s ezt ezer tanúval is bizonyítom. A prófétákat azonban más gyümölcsök is tanúsítják. Mondd meg nekem, vajon festi-e a haját a próféta? Vajon festéssel kihúzza szemeit a próféta? Ruháiban és ékkövekkel díszel-e a próféta? Társas- és szerencsejátékoknak hódol-e a próféta? Kamatot talán elfogad egy próféta? Válaszoljanak, lehet egyszerre ez a kettő, vagy nem! Az én dolgom bizonyítani, mert mindezt megteszik.”

Ugyanebben a könyvében azt is mondja, hogy már negyven esztendő azon időtől, hogy könyvét megírta, ebben látja ő a katafrigei (= montanisták) eretnekségének kezdetét. Tertullianus hat kötetet adott közre az egyház ellen, amelyeket az önkívületi állapotról írt, a hetediket kifejezetten Apollóniosz személye ellen állította össze, amelyben mindazt, amit ő megírt, megpróbálta kivédeni. Apollóniosz Antoninus és Severus császárok alatt munkálkodott.